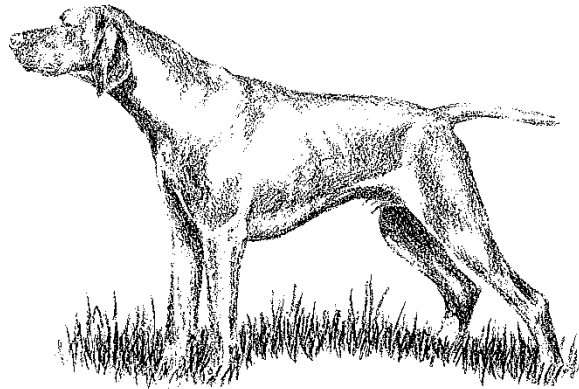
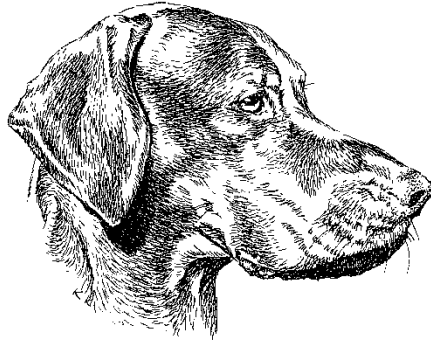

Rühm:7; alarühm:1
Kinnitatud EKL juhatuses 06.12.2012

FCI Standard nr 57 / 13.09.2000 / GB

UNGARI LÜHIKARVALINE LINNUKOER
(Rövidszőrű Magyar Vizsla)

TÕLGE: H. Gross-Richardson, Ann Mitchell, Austraalia Kennelliit ja Elke Peper.

PÄRITOLUMAA: Ungari.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE KUUPÄEV: 06.04.2000.

KASUTUS:

Mitmekülgne jahikoer, kes peab olema võimeline töötama nii lagendikul, metsas kui vees. Suurepärase haistmismeelega, väga kindlameelne nii saagi piiramisel kui kättetoomisel. Ajab jälge ülima järjepidevusega isegi ujudes, mis talle väga meeldib. Saab väga hästi hakkama nii keerulistes maastikutingimustes kui ka rasketes ilmastikuoludes. Kuna ta on eelkõige jahikoer, on tema puhul ebasoovitavateks omadusteks hirm jahi ning jahisaagi ees, soovimatus saaki piirata ja kätte tuua ning vastumeelsus vee suhtes. Tänu leele loomule ning suurele kohanemisvõimele saab teda hõlpsasti pidada ka koduse seltsikoerana.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 7: Seisukoerad.
 Alarühm 1: Kontinentaalsed seisukoerad.
 Töökatssetega (nii vees kui maismaal).

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Ungari linnukoera esivanemad jõudsid Karpaatide basseini ungari rändhõimude vahendusel. Juba 14. sajandist pärinevates ürikutes leidub seda tõugu koerte kohta kirjeldusi ja joonistusi. Alates 18. sajandist kasvas tema tähtsus jahikoerana. Juba 19. sajandi lõpus hakati Ungaris organiseerima seisukoerte võistlusi, milles ungari linnukoerad olid teiste seas väga edukad. Sel ajal mängisid tõu arengus ilmselt suurt osa ka teised saagi kättetoomisega tegelevad jahikoerte tõud.

Kaasaegse aretustööga tehti algust 1920-ndatel aastatel ning FCI tunnustas tõugu 1936. aastal.

FCI - Standard nr 57 / 13.09.2000

EESTI KENNELLIIT

ÜLDMULJE:

Keskmise suurusega, elegantne ning suursuguse välimusega jahikoer, lühikese kollakaspruuni kuldse karvkattega. Tema üsna kerge, kuiv ning lihaseline kere loob harmoonilise ning jõulise üldmulje.

TÄHTSAD PROPORTSIOONID:

- Kere pikkus ületab pisut turja kõrguse.
- Rinna sügavus on pisut vähem kui pool turja kõrgusest.
- Koon on pisut lühem kui pool pea pikkusest.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Elavaloomuline, sõbralik, tasakaalukas ning kergesti koolitav. Üks olulisematest omadustest on tema suur soov säilitada töötades hea kontakt peremehega. Ta ei talu karmi kohtlemist. Ei tohi olla agressiivne ega arg.

PEA

Kuiv, suursugune ja heade proportsioonidega.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju: Mõõduka laiusega ja pisut kumer. Mõõdukalt arenenud kuklakühmust kuni laubalõikeni kulgeb nõrgalt väljendunud vagu.

Kulmukaared on mõõdukalt arenenud.

Üleminek laubalt koonule: Mõõdukas.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Hästi arenenud ja lai ninapeegel, võimalikult avatud ninasõõrmetega. Ninapeegli värvus harmoneerub karvkatte värvusega.

Koon: Tõmp, ei tohi olla terav. Tugevad ning väga lihaselised lõuad. Koonuselg on sirge.

Mokad: Liibuvad, mitte rippuvad.

Lõuad/hambad: Tugevad lõuad. Perfektne, korrapärane ja täielik käärhambumine, mis tähendab seda, et ülemised hambad katavad alumisi ja väljuvad lõualuust otse. 42 hammast vastavalt hambakaardile.

FCI - Standard nr 57 / 13.09.2000

EESTI KENNELLIIT

Põsed: Tugevad ja väga lihaselised.

Silmad: Pisut ovaalse kujuga, keskmise suurusega. Liibuvate laugudega. Aruka ja elava ilmega. Pruunid silmad harmoneeruvad karvkatte värvusega ning eelistatud on võimalikult tume silma värvus.

Kõrvad: Asetsevad keskmisel kõrgusel ning suunaga tahapoole. Kõrvad on õhukesed ning ripuvad põskede lähedal. Kõrvatipud on ümara V kujulised. Pikkus on umbes kolm neljandikku pea pikkusest.

KAEL:

Keskmise pikkusega ning ülejäänud kerega kooskõlas. Kukul on väga lihaseline ja kergelt kaarduv. Nahk kaelal on pingul.

KERE:

Turi: Rõhutatud ja lihaseline.

Selg: Jõuline, tugev, väga lihaseline, pingul ning sirge. Selgroog on kaetud tugevate lihastega.

Nimme: Lühike, lai, pingul, lihaseline, sirge või kergelt kumer. Selja- ja nimmeosa on hästi seotud.

Laudjas: Lai ning piisavalt pikk, ei ole järsk. Saba suunas kerge kaldega. Väga lihaseline.

Rindkere: Rindkere on sügav ja lai. Eesrind on hästi arenenud, väga lihaseline ning mõõdukalt kaarduv. Rinnak ulatub võimalikult taha ning alumine serv on küünarliigestega samal kõrgusel. Mõõdukalt kaardunud roided. Tagumised roided kaarduvad tahapoole.

Alajoon: Elegantne, pingul, kumer, kergelt üles tõmmatud.

SABA:

Üsna madala asetusega ja tugeva tüvega. Otsa suunas läheb peenemaks. Riikides, kus kupeerimine ei ole seadusega keelatud, võib saba olla vigastuste vältimiseks neljandiku võrra kupeeritud. Kupeerimata saba ulatub saba kannaliigeseni ning seda kantakse sirgelt või pisut saablikujuliselt.

Liikumisel hoitakse saba horisontaalselt. Saba on tihedalt karvaga kaetud.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED: Eestvaates sirged ja paralleelsed. Külgvaates vertikaalsed ning asetsevad hästi kere all. Tugeva luustikuga ning tugevate lihastega.

Õlad: Pikad, kaldega ning lamedad, abaluudega hästi seotud. Painduvad. Tugevad ja kuivade lihastega. Hea nurgistusega abaluu ja õlavarre vahel.

Õlavarred: Võimalikult pikad. Väga lihaselised.

Küünarnukid: Kere lähedal asetsevad, ent ei takista liikumist. Ei ole sisse- ega väljapoole pööratud. Hea nurgistus küünarvarre ja õlavarre vahel.

Küünarvarred: Pikad, sirged ja piisavalt tugevate lihastega. Tugeva, kuid mitte robustse luustikuga.

Kämbaliigesed: Tugevad ja pingul.

Kämblad: Lühikesed ning väga väikese kaldega.

Esikäpad. Pisut ovaalse kujuga. Lähestikku asetsevate, piisavalt kaardunud ning tugevate varvastega. Tugevate pruunide küüntega. Tugevate ning vastupidavate sinakashallide padjanditega. Nii seistes kui liikumisel paralleelsed.

TAGAJÄSEMED: Tagantvaates sirged ja paralleelsed. Hea nurgistusega. Tugeva luustikuga.

Reied: Pikad ja lihaselised. Hea nurgistus vaagna ja reie vahel.

Põlveliigesed: Hea nurgistusega.

Sääred: Pikad, väga lihaselised ja kõõluselised. Reitega peaaegu ühepikkused. Hea nurgistus sääre ja põia vahel.

Kannaliigesed: Tugevad, kuivad ning kõõluselised, üsna madala asetusega.

Pöiad: Vertikaalsed, lühikesed ja kuivad.

Tagakäpad: Sarnanevad esikäpadega.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Tüüpiline liikumisviis on energiline, kergejalgne, elegantne ja kaugeleulatuv traav, tugeva tagajalgade tõukega ning sellele vastava ulatusega. Legendikel ei kasuta liikumiseks väsitavat galoppi. Selg on tugev ning ülajoon on ühtlane. Hea ning püstine kehahoiak. Küliskäik ei ole soovitatav.

FCI - Standard nr 57 / 13.09.2000

EESTI KENNELLIIT

NAHK:

Pingul, ilma voltideta. Hästi pigmenteerunud.

KARVKATE

KARV: Lühike ja tihe, katsudes karm ja kare. Peas ja kõrvadel peab karv olema peenem, siidisem ja lühem. Karv saba all peab olema pisut, ent siiski nähtavalt pikem. Karv peab katma terve kere, kõhu all on pisut hõredam. Aluskarv puudub.

VÄRVUS: Erinevad kollakaspruunid kuldsed toonid ning tume liivakarva kuldne toon (*semmelgelb*). Kõrvad võivad olla pisut tumedamad, ent üldiselt siiski kerega sama värvi. Punased, pruunikad või pleekinud toonid on ebasoovitavad. Rinnal või kaelal võib olla mitte suurem kui 5 cm läbimõõduga valge laik. Ka valgeid määrgiseid varvastel ei peeta veaks. Silmalaugude ääred ja huuled on ninapeegliga sama värvi.

SUURUS JA KAAL:**Turja kõrgus:**

Isased koerad: 58-64 cm.

Emased koerad: 54-60 cm.

Standardis kehtestatust suuremat turja kõrgust ei peeta efektiivseks. Eesmärgiks on keskmine suurus. Mõõtudest olulisemaks peetakse üldist tasakaalu ning kehaosade omavahelist sümmeetriat.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Kõik iseloomuvead.
- Kõrvalekalded tõule tüüpilistest omadustest.
- Suur kõrvalekalle sugupoole tüübist.
- Ebatüüpiline pea.
- Täpiline ninapeegel (libliknina).
- Rippuvad või ilased mokad.
- Üle- või alahambumus. Kõver suu, ükskõik kui suurel määral.
- Üks või enam puuduvat lõikehammast ja/või kihva ja/või eespurihammast 2-4 ja/või purihammast 1-2. Rohkem kui kaks puuduvat PM1 hammast. M3 hammaste puudumist ei arvestata. Mitte nähtaval olevaid hambaid peetakse puuduvateks hammasteks. Liigsed hambad, mis asetse teistega ühel joonel.
- Suulaelõhe, jänesemokk.
- Helekollased silmad. Väga lõdvad silmalaud. Ekstroopion, entroopion. Distihhiaas (ripsmete kaherealisus).
- Rõhutatud kaelavolt.
- Lisavarbad.
- Väga vigane liikumine.
- Ebatüüpiline karvkate.
- Tumepruun või helekollane karvkatte värvus. Mitmevärviline või ebahühtlase värvusega karvkate. Valge laik rinnal suurem kui läbimõõduga 5 cm.
- Valge värvus käppadel.
- Pigmenti puudumine nahal või huultel ja lauäärtel.
- Kõrvalekalle standardis kehtestatud turja kõrgusest rohkem kui 2 cm võrra.

Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel koertel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI - Standard nr 57 / 13.09.2000

EESTI KENNELLIIT